

животъ вѣчный, и да вѣрivate во име то на сына Божіа.

14 И това е дерзновение то което ние имаме къ нему, защо ако попросиме нѣщо (отъ него) по негова та вола, послѣства ны.

15 И ако познаваме че ны послѣства (за сичко) щото да мѣ просиме, знаеме защо приимаме прошеніа та които просихме отъ него.

16 Яко нѣкой види врата своего защо согрѣшава грѣхъ не смертенъ, да се помоли (Богъ) и ще да мѣ даде животъ, (сырѣчь) на оніа които согрѣшаватъ не смертнѣ. Има грѣхъ смертенъ: не говоримъ за него да се моли.

17 Секоя неправда е грѣхъ, има обаче грѣхъ който не е смертенъ.

18 Знаеме защо секой който е рожденъ отъ Бога, не согрѣшава: но който е рожденъ отъ Бога, варди себе си, и лѣкавѣю не се прикоснѣва при него.

19 Знаеме че сме отъ Бога, и сичкѣю мѣръ въ зло то лежи.

20 И познаваме, защо сынъ Божій е дошелъ, и длаз ни е (свѣтъ и) разумъ, да познаеме Бога истиннаго, и да вждеме въ истиннаго, (сирѣчь) въ сына негова Исуса Христа: той е истинный Богъ и животъ вѣчный.

21 Чада, вардетесе отъ идолски те жертвы. Яминь.

